

WOJEWODA OPOLSKI

Opole, 8 marca 2023 r.

ZPS.I.431.30.2022.MP

**Pani
Katarzyna Józwiak
Dyrektor
Ośrodka Pomocy Społecznej
w Namysłowie
Plac Wolności 1
46-100 Namysłów**

Wystąpienie pokontrolne

I. Podstawowe informacje formalno-prawne dotyczące kontroli

1. Nazwa i adres jednostki kontrolowanej:

Ośrodek Pomocy Społecznej w Namysłowie, Plac Wolności 1, 46-100 Namysłów.

2. Podstawa prawna podjęcia kontroli:

- art. 28. ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U z 2022 r. poz. 135 ze zm.),
- art. 31 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz.U. z 2022 r. poz. 1205 ze zm.)¹,
- art. 6 ust. 4 pkt 4 z uwzględnieniem art. 3 i 4 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 224).

3. Zakres kontroli:

a) przedmiot kontroli: realizacja zadań wynikających z ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów;

b) okres objęty kontrolą: od 1 września 2021 r. do dnia kontroli, tj. 28 listopada 2022 r.

4. Rodzaj kontroli: kompleksowa.

5. Tryb kontroli: zwykły.

¹ Nazywanej dalej „ustawą”.

6. Termin kontroli: 28, 29 do 30 listopada 2022 r.

7. Skład zespołu kontrolnego:

- **Mariola Puda** – Inspektor Wojewódzki Oddziału Nadzoru i Kontroli Pomocy Społecznej w Wydziale Zdrowia i Polityki Społecznej Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Opolu - kierownik zespołu kontrolnego;
- **Jakub Krajewski** – Inspektor Wojewódzki Oddziału Nadzoru i Kontroli Pomocy Społecznej w Wydziale Zdrowia i Polityki Społecznej Opolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Opolu.

II. Ocena skontrolowanej działalności, ze wskazaniem ustaleń, na których została oparta.

W wyniku kontroli **pozytywnie z nieprawidłowościami** ocenia się działalność Ośrodka Pomocy Społecznej w Namysłowie w kontrolowanym zakresie.

Ustalenia kontroli.

Według informacji przekazanych przez pracownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Namysłowie (zwany dalej Ośrodkiem), Inspektora w Dziale Świadczeń Społecznych (Załącznik nr 1), w okresie objętym kontrolą, tj. od 1 września 2021 r. do 28 listopada 2022 r. wydano łącznie **234** decyzje administracyjne w sprawach dotyczących świadczeń z funduszu alimentacyjnego, w tym:

- **141** decyzji przyznających świadczenie na okres świadczeniowy 2021/2022;
- **89** decyzji przyznających świadczenie na okres świadczeniowy 2022/2023;
- **2** decyzje odmowne na okres świadczeniowy 2021/2022;
- **2** decyzje odmowne na okres świadczeniowy 2022/2023;
- **7** decyzji o uznaniu dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych;
- **1** decyzję o umorzeniu należności dłużnikowi.

Od żadnej z wydanych w powyższym zakresie decyzji nie wniesiono odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Opolu.

W okresie objętym kontrolą, Ośrodek nie odnotował przypadku pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia na podstawie § 8 rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 lipca 2017 r. w sprawie sposobu i trybu postępowania, sposobu ustalania dochodu oraz wzoru zakresu informacji, jakie mają być zawarte we wniosku, zaświadczeniach i oświadczeniach w sprawach o ustalenie prawa do świadczenia z funduszu alimentacyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1467).

Na dzień kontroli, w Ośrodku nie odnotowano sytuacji, w której w stosunku do osoby ubiegającej się o przyznanie świadczenia z funduszu alimentacyjnego lub osoby pobierającej to świadczenie uzyskano by informację o marnotrawieniu tych środków, co powodowałoby konieczność zmiany formy świadczenia z pieniężnej na rzeczową.

W trakcie kontroli, weryfikacji poddano dokumentację **22** postępowań w sprawie świadczeń z funduszu alimentacyjnego, w tym:

- **20** spraw (9 %) zakończonych wydaniem decyzji o przyznaniu świadczeń z funduszu alimentacyjnego,
- **2** sprawy (50%) zakończonych wydaniem decyzji odmawiającej prawa do świadczenia z funduszu alimentacyjnego.

Objęta kontrolą dokumentacja dotyczyła 30 osób uprawnionych, w tym 27 poniżej osiemnastego roku życia. Dokumentację sprawdzono pod względem zasadności przyznania prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego, a także odmowy lub weryfikacji tego prawa oraz sposobu i trybu postępowania w zakresie ustalania prawa do tych świadczeń oraz terminowości ich wypłacania.

W poddanych kontroli sprawach nie wystąpił przypadek:

- 1) umieszczenia członka rodziny w pieczy zastępczej lub w instytucji zapewniającej całodobowe utrzymanie, o którym mowa w art. 9 ust. 6 ustawy;
- 2) ustalania dochodu z działalności podlegającej opodatkowaniu na podstawie przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne w roku kalendarzowym poprzedzającym okres zasiłkowy, o którym mowa w art. 9 ust. 6a ustawy;
- 3) ustalania prawa do świadczeń osobie uprawnionej pozostającej pod opieką opiekuna prawnego, o którym mowa w art. 9 ust. 12 ustawy;
- 4) śmierci dłużnika alimentacyjnego, co powodowałoby wygaśnięcie należności, o których mowa w art. 28 ust. 3 ustawy;
- 5) umorzenia przez organ właściwy dłużnika należności, o których mowa w art. 30 ust. 1 ustawy.

1. Prawidłowość upoważniania pracowników jednostki kontrowanej do prowadzenia postępowań i wydawania decyzji w zakresie przyznawania świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz prowadzenia postępowań i wydawania decyzji w stosunku do dłużników alimentacyjnych.

Na podstawie art. 8b oraz art. 12 ust. 2 ustawy, w roku 2020, odrębnymi zarządzeniami (Załącznik nr 2) Burmistrz Namysłowa upoważnił do:

- 1) podejmowania działań wobec dłużników alimentacyjnych, prowadzenia postępowań wobec nich oraz wydawania decyzji w tych sprawach;
- 2) prowadzenia postępowań w sprawach świadczeń z funduszu alimentacyjnego, a także do wydawania w tych sprawach decyzji,

Dyrektora Ośrodka, Zastępcę Dyrektora oraz Zastępcę Kierownika Działu Świadczeń Społecznych.

Natomiast, do:

- 1) podejmowania działań wobec dłużników alimentacyjnych oraz prowadzenia postępowań wobec nich;
- 2) prowadzenia postępowań w sprawach świadczeń z funduszu alimentacyjnego,

Burmistrz upoważnił trzech Inspektorów w Dziale Świadczeń Społecznych, niemniej jeden z ww. inspektorów był zatrudniony tylko do dnia 31 grudnia 2021 r., tak więc na dzień kontroli tj. 28 listopada 2022 r. zadania wynikające z ustawy realizowało dwóch inspektorów (Załącznik nr 2).

Nie wnosi się zastrzeżenia w powyższym zakresie.

2. Zasadność przyznawania i odmowy przyznania świadczeń z funduszu alimentacyjnego w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów pod względem zgodności z obowiązującym prawem.

W trakcie kontroli stwierdzono, że wydane decyzje zawierają prawidłowe oznaczenie organu właściwego. Zgodnie z art. 2 pkt 10 w związku z art. 12 ust. 1 ustawy – postępowanie w sprawie świadczeń z funduszu alimentacyjnego prowadzi organ właściwy wierzyciela, którym jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby uprawnionej. Niemniej, we wnioskach o ustalenie prawa, w części w której należy wskazać organ właściwy prowadzący postępowanie, wskazywano Ośrodek Pomocy Społecznej w Namysłowie, mimo umieszczonego na wniosku odnośnika informującego, iż jest to wójt, burmistrz, prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania

osoby uprawnionej do alimentów. Co stanowi naruszenie przywołanych powyżej przepisów ustawy.

Przyznanie lub odmowa przyznania prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego każdorazowo nastąpiło w formie decyzji administracyjnej.

We wszystkich analizowanych przypadkach, świadczenia z funduszu alimentacyjnego zostały przyznane osobom, które spełniały warunki określone w art. 1a ustawy, w związku z art. 9 ust. 1 ustawy.

Świadczenia z funduszu alimentacyjnego w każdym przypadku zostały przyznane w prawidłowej wysokości, tj. zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy.

W przypadku ustalania prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego organ przyznawał takie prawo, gdy spełniony został warunek wynikający z art. 9 ust. 2 ustawy, tj. gdy dochód w przeliczeniu na osobę w rodzinie nie przekraczał kwoty 900 zł.

W sytuacji gdy dochód w przeliczeniu na osobę w rodzinie przekroczył kwotę 900 zł, o kwotę nie wyższą niż kwota świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługującego danej osobie uprawnionej w okresie świadczeniowym, na który było ustalane prawo do tego świadczenia, świadczenie z funduszu alimentacyjnego przyznano w wysokości różnicy między kwotą świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługującego danej osobie uprawnionej a kwotą, o którą został przekroczony dochód rodziny w przeliczeniu na osobę w rodzinie, co jest zgodne z art. 9 ust. 2a ustawy.

W przypadku utraty dochodu przez członka rodziny w roku kalendarzowym poprzedzającym okres zasiłkowy lub po tym roku, ustalając ich dochód, organ nie uwzględniał dochodu utraconego, co jest zgodne z art. 9 ust. 3 ustawy.

W sytuacji uzyskania dochodu przez członka rodziny w roku kalendarzowym poprzedzającym okres świadczeniowy dzielono osiągnięty w tym roku dochód przez liczbę miesięcy, w których był uzyskiwany, jeżeli dochód ten był uzyskiwany w okresie, na który ustalane lub weryfikowane jest prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego, co jest zgodne z art. 9 ust. 4 ustawy.

Przyznanie, bądź odmowa prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego każdorazowo następowało w formie decyzji administracyjnej. Decyzje zawierały

wszystkie części składowe wymienione w art. 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 ze zm.)².

Jak stanowi art. 107 § 1 pkt 4 k.p.a. jednym z elementów składowych decyzji administracyjnej jest powołanie jej podstawy prawnej. Powołanie podstawy prawnej to przytoczenie przepisów prawa materialnego, na których organ administracji publicznej oparł swoje rozstrzygnięcie. Organ I instancji wprawdzie przywoływał przepisy, na podstawie których podejmował rozstrzygnięcie, niemniej nie przywoływał przepisów mających zastosowanie w sprawie dokładnie i prawidłowo mianowicie, nie we wszystkich przywołanych przepisach organ wskazywał konkretne jednostki redakcyjne mające zastosowanie w sprawie. Ponadto, za nieprawidłowe uznaje się powołanie w decyzji administracyjnej jedynie tytułu rozporządzenia, bez wskazania określonego w nim przepisu, bowiem nie może to być uznane za określenie podstawy prawnej podjętej decyzji.

W orzecznictwie sądowo-administracyjnym wskazuje się, że podstawa prawna decyzji administracyjnej musi być powołana dokładnie, tj. ze wskazaniem mających zastosowanie w sprawie przepisów zarówno prawa formalnego, jak i materialnego oraz z powołaniem źródeł jego publikacji (m. in.: wyroki NSA z 8 kwietnia 1999 r., III SA 8192/98, z dnia 10 października 2007 r., sygn. II GSK 177/07). Jeżeli przepis, który stanowi podstawę prawną decyzji jest podzielony na wewnętrzne jednostki redakcyjne (ustępy, punkty lub paragrafy albo innego rodzaju jednostki redakcyjne), to konieczne jest wskazanie w decyzji odpowiedniej jednostki redakcyjnej tego przepisu (por. tezę drugą wyroku NSA z 24 kwietnia 1983 r., II SA 20/83, ONSA 1983/1, poz. 36). Nie jest wymagane przez komentowany przepis przytoczenie w decyzji wszystkich przepisów prawa materialnego stanowiących podstawę do wydania decyzji. Te przepisy, których zastosowanie jest oczywiste i bezsporne, nie wymagają przytoczenia (teza trzecia wyroku NSA z 8 maja 1997 r., I SA/Gd 10/96 oraz wyrok NSA z 2 czerwca 1998 r.). Należy mieć również na uwadze, że wydanie decyzji administracyjnej bez wskazania podstawy prawnej jej wydania nie może być utożsamiane z wydaniem decyzji bez podstawy prawnej. Wydanie aktu administracyjnego bez podstawy prawnej nie zachodzi bowiem, gdy w decyzji nie powołano podstawy prawnej albo powołano ją błędnie, gdyż istotne jest rzeczywiste istnienie tej podstawy.

Na podstawie kontroli ustalono, że we wszystkich badanych sprawach dokumentacja zawierała oświadczenie strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia

² Nazywanej dalej „k.p.a.”

odwołania od wydanego rozstrzygnięcia, na przygotowanym przez Ośrodek druku, szablon nie zawierał daty, niemniej jest on przygotowany na odwołanie innego oświadczenia, które jest opatrzone datą wcześniejszą niż data wydania decyzji. Ponadto, przedmiotowe oświadczenie znajdowało się również w dokumentacji spraw, w których wydano decyzje odmowne. Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że zgodnie z postanowieniem art. 127a § 1 k.p.a. strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję wyłącznie *w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania*, tj. nie wcześniej niż w chwili otrzymania rozstrzygnięcia³. W innym przypadku takie oświadczenie nie wywołuje skutku prawnego. Z uwagi na powyższe, należy uznać, że **udostępnianie przez Ośrodek wzorów oświadczeń o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania i przyjmowanie od stron tych oświadczeń w dniu złożenia wniosku o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego stanowi rażące naruszenie art. 127a k.p.a.**, co nakazuje potraktować je za nieskuteczne.

W poddanych kontroli postępowaniach, zarówno w przypadkach przekroczenia dochodu na osobę w rodzinie, o którym mowa w art. 9 ust. 2a ustawy, jak i w sytuacji, gdy w całości uwzględniano żądania strony, decyzje ustalające prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego zawierały uzasadnienie faktyczne i prawne. Niemniej, było ono lakoniczne i nie zawsze rzetelne, dla przykładu w decyzji z dnia 11 października 2022 r. nr DŚS.530.43.2022.MS, w uzasadnieniu wskazano, że znalazła zastosowanie zasada złotówka za złotówkę (art. 9 ust. 2a ustawy), podczas gdy dochód na osobę w rodzinie wyniósł niecałe 400 zł, a więc nie przekroczone kryterium dochodowego określonego w art. 9 ust. 2 ustawy. Należy nadmienić, że nierzetelnie sporządzone uzasadnienie decyzji skutkuje tym, że nie jest ono zrozumiałe dla strony i nie wie co kierowało organem, który podjął takie, a nie inne rozstrzygnięcie. Zwłaszcza, że równie lakoniczne uzasadnienie zawierały decyzje, które odmawiały stronie prawa do świadczeń. Zgodnie z art. 107 § 3 k.p.a. uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać, co najmniej wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł oraz przyczyn z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy **dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji**

³ Oświadczenie w przedmiocie zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania albo wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy następuje wobec organu, który wydał daną decyzję. Należy przyjąć, że wniesienie takiego oświadczenia następuje na zasadach ogólnych przewidzianych dla wniesienia podania, określonych w art. 63 § 1 k.p.a. Oświadczenie o zrzeczeniu się odwołania może zostać złożone przez stronę dopiero po rozpoczęciu biegu terminu do wniesienia odwołania, a zatem niedopuszczalne jest zrezygnowanie z możliwości zaskarżenia decyzji przed wydaniem oraz doręczeniem lub ogłoszeniem stronie decyzji, od której będzie przysługiwało odwołanie. Bieg terminu do wniesienia odwołania od decyzji rozpoczyna się w dniu następnym po dniu doręczenia decyzji. Przepis art. 57 § 1 k.p.a. stanowi, że jeżeli początkiem terminu określonego w dniach jest pewne zdarzenie (w przypadku odwołania dzień doręczenia decyzji), przy obliczaniu tego terminu nie uwzględnia się dnia, w którym zdarzenie nastąpiło. Upływ ostatniego z wyznaczonej liczby dni uważa się za koniec terminu.

z przytoczeniem przepisów prawa. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 24 kwietnia 2018 r. sygn. akt I OSK 1351/16 podkreślił, że do naruszenia art. 107 § 3 k.p.a. dochodzi wtedy, gdy uzasadnienie decyzji nie zawiera wszystkich elementów, wymienionych w tym przepisie albo gdy mimo formalnej poprawności jego treść - ze względu np. na ogólnikowość stwierdzeń i argumentów - nie pozwala na skontrolowanie poprawności rozstrzygnięcia sprawy, a tym samym czyni w stopniu istotnie wątpliwym poprawność przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w sprawie.

Obowiązek sporządzenia uzasadnienia decyzji odpowiadającego wymogom określonym w art. 107 § 3 k.p.a. stanowi realizację w postępowaniu administracyjnym zasady przekonywania, określonej w art. 11 k.p.a. Stosownie do tej zasady, organ administracji publicznej obowiązany jest do wyjaśnienia stronie zasadności przesłanek, którymi kierował się przy załatwieniu sprawy. Elementem decydującym o przekonaniu strony co do trafności podjętego rozstrzygnięcia jest właśnie uzasadnienie. Natomiast zasada przekonywania nie zostanie zrealizowana, gdy organ pominie milczeniem niektóre aspekty sprawy lub nie odniesie się do okoliczności istotnych dla danej sprawy. Wyrażona w art. 11 k.p.a. zasada przekonywania jest bardzo silnie związana z zawartą w art. 8 k.p.a. zasadą ogólną pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa. Prawidłowe uzasadnienie decyzji administracyjnej ma więc nie tylko znaczenie prawne, lecz także wychowawcze, bowiem pogłębia zaufanie uczestników postępowania do organów państwa, w tym przypadku – do organów administracji publicznej. Motywy decyzji powinny odzwierciedlać rację decyzyjną i wyjaśniać tok rozumowań prowadzących do zastosowania konkretnego przepisu prawa materialnego do rzeczywistej sytuacji faktycznej. Motywy decyzji powinny być tak ujęte, aby strona mogła zrozumieć i w miarę możliwości zaakceptować zasadność przesłanek faktycznych i prawnych, którymi kierował się organ przy załatwianiu sprawy. Z tego względu, w przypadku gdy rozstrzygnięcie decyzji pozostaje w sprzeczności z treścią uzasadnienia, w związku z zasadą ogólną wynikającą z art. 8 k.p.a. to mamy do czynienia z naruszeniem art. 107 § 1 i 3 k.p.a.

Nie we wszystkich poddanych kontroli sprawach stwierdzono założenia metryki sprawy co jest naruszeniem art. 66a § 1 k.p.a. Zgodnie z § 3 ww. art. *Metryka sprawy stanowi obowiązkową część akt sprawy.*

Na podstawie dokumentacji świadчениobiorców stwierdzono, że we wszystkich skontrolowanych przypadkach osoby, którym przyznano

świadczenia z funduszu alimentacyjnego spełniały warunki i kryteria dochodowe, uprawniające do otrzymania przedmiotowego świadczenia. Wysokość oraz okres przyznania świadczeń nie budzi zastrzeżeń.

Natomiast wnosi się zastrzeżenia w zakresie formułowania uzasadnienia oraz powoływania podstawy prawnej w wydawanych decyzjach, braku metryki sprawy jak również do udostępniania przez Ośrodek wzorów oświadczeń o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania i przyjmowania ich przed wydaniem decyzji.

3. Sposób i tryb postępowania w zakresie przyznania świadczeń z funduszu alimentacyjnego.

W każdym przypadku postępowanie w sprawie przyznania świadczeń z funduszu alimentacyjnego zostało wszczęte przez organ na wniosek strony. Poddana kontroli dokumentacja każdorazowo zawierała wniosek zgodny z wymogami art. 15 ust. 3, zawierający:

- 1) dane dotyczące członków rodziny, w tym: imię, nazwisko, datę urodzenia, adres miejsca zamieszkania, stan cywilny, obywatelstwo, płeć, numer PESEL oraz, o ile wnioskodawca posiada - adres poczty elektronicznej i numer telefonu;
- 2) oświadczenie wnioskodawcy o przekazaniu organowi egzekucyjnemu wszelkich znanych mu informacji niezbędnych do prowadzenia postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi alimentacyjnemu;
- 3) oświadczenie wnioskodawcy o miejscu zamieszkania, wieku, zatrudnieniu i sytuacji ekonomicznej osób zobowiązanych względem osoby uprawnionej do alimentacji, oraz zaświadczenia lub oświadczenia i inne dokumenty potwierdzające spełnianie warunków do przyznania lub ustalenia wysokości świadczenia z funduszu alimentacyjnego będącego przedmiotem wniosku, zgodnie z wymogami art. 15 ust. 4 ustawy.

Ośrodek prowadząc postępowanie w sprawach o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego samodzielnie uzyskiwał lub weryfikował od organów podatkowych lub ministra właściwego do spraw finansów publicznych, organów emerytalno-rentowych oraz z rejestrów publicznych, w tym z rejestru PESEL, o którym mowa w przepisach o ewidencji ludności odpowiednio dane wnioskodawców oraz członków ich rodzin, o których mowa art. 15a ust. 1 ustawy.

Należy jednak nadmienić, iż znaczna część z weryfikowanych wniosków o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego nie została wypełniona w sposób prawidłowy. Stwierdzono następujące uchybienia:

- we wniosku nie wskazano załączonych dokumentów pomimo faktu, że wniosek został złożony razem z załącznikami;
- we wniosku nie odznaczono organu właściwego w sprawie,
- nie odznaczono okresu zasiłkowego, na który ma zostać przyznane świadczenie.

Uchybienia te nie ma jednak wpływu zarówno na ważność wniosków złożonych przez wnioskodawców, jak i na ważność decyzji wydanych w postępowaniach zainicjowanych tymi wnioskami.

Wobec powyższego nie wnosi się zastrzeżeń w przedmiotowym zakresie.

4. Terminowość ustalania prawa oraz wypłacania należnych świadczeń z funduszu alimentacyjnego wnioskodawcom.

Kontrolą objęto okres od dnia 1 września 2021 r. do 28 listopada 2022 r., tym samym, kontrolą objęto dwa okresy zasiłkowe.

W kontrolowanych sprawach prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego, z wniosków złożonych do 31 października 2021 r. ustalano na okres świadczeniowy od dnia 1 października 2021 r. do dnia 30 września 2022 r., zaś z wniosków złożonych do 31 października 2022 r. na okres świadczeniowy od dnia 1 października 2022 r. do dnia 30 września 2023 r., natomiast w pozostałych przypadkach prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego ustalano na okres świadczeniowy począwszy od miesiąca, w którym wpłynął wniosek, co jest zgodne z art. 18 ust. 1 ustawy.

Nie we wszystkich badanych przypadkach, wypłata należnych świadczeń osobie uprawnionej, dokonywana była zgodnie z terminami jakie ustawodawca określił w art. 20 ust.4 – 8 ustawy. Mianowicie, w pięciu kontrolowanych sprawach zakończonych decyzjami:

- z dnia 18 października 2022 r. nr DŚS.530.51.2022.MS,
- z dnia 20 października 2022 r. nr DŚS.530.62.2022.MS,
- z dnia 19 października 2022 r. nr DŚS.530.60.2022.MS,
- z dnia 11 października 2022 r. nr DŚS.530.42.2022.MS,

wypłata należnych świadczeń została dokonana przed doręczeniem decyzji przyznającej prawo do świadczeń.

Niedoręczenie decyzji daje podstawy do uznania jej wyłącznie za projekt decyzji⁴. Niedoręczona decyzja administracyjna nie wywołuje żadnych skutków prawnych, gdyż traktuje się ją jako decyzję nieistniejącą w sensie prawnym. Należy dodać, że przepisy k.p.a. nie dają podstaw do utożsamiania wydania decyzji z jej doręczeniem. Sporządzenie decyzji zgodnie z wymaganiami art. 107 § 1 k.p.a. jest czynnością procesową wywołującą określone skutki prawne, niemniej przepisy nie wiążą skutków prawnych z dniem wydania decyzji, a z dniem jej doręczenia stronie. Z tym momentem decyzja wchodzi do obrotu prawnego. Skutki te wiążą się z tworzeniem określonych praw bądź obowiązków, a w konsekwencji realizacji zasady dwuinstancyjności, doręczenie decyzji otwiera stronie drogę do korzystania z uprawnień procesowych do wniesienia środka odwoławczego.

Decyzje przyznające świadczenia z funduszu alimentacyjnego zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy są natychmiast wykonalne. Istotą natychmiastowej wykonalności decyzji administracyjnych jest to, że staje się ona wykonalna mimo, iż nie jest ostateczna. Stanowi to odstępstwo od ustanowionej w k.p.a. zasady, że przed upływem terminu wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu, a wniesienie odwołania wstrzymuje jej wykonanie. Jedną z cech aktu administracyjnego jest jego zewnętrzny charakter, co oznacza, że musi on być doręczony lub zakomunikowany stronie, w związku z powyższym decyzja, jako akt procesowy podjęty przez organ administracji, a następnie uzewnętrzniiony przez jego wydanie, nabiera w pełni cech decyzji administracyjnej dopiero przez zakomunikowanie treści tego aktu stronie. Od chwili jego wydania do chwili jego doręczenia akt ten nie wywołuje zatem żadnych skutków prawnych, choć już istnieje w przepisanej formie, to jednak nie wyszedł na zewnątrz, poza organ administracyjny stanowi wprost, iż organ administracji publicznej, który wydał decyzję, jest nią związany od chwili jej doręczenia lub ogłoszenia, o ile k.p.a. nie stanowi inaczej. Przepis ten wskazuje, zatem na granicę pomiędzy wydaniem decyzji a jej doręczeniem. Przed doręczeniem decyzja istnieje, natomiast wywiera skutki prawne dopiero z chwilą jej doręczenia. Doręczenie lub ogłoszenie decyzji stanowi jej wprowadzenie do obrotu prawnego. Od tego dopiero momentu decyzja wiąże organ administracji publicznej i stronę. Treść art. 110 k.p.a. odnosi się zarówno do decyzji nieostatecznych, jak i ostatecznych, choć charakter związania nie jest w tych przypadkach jednakowy.

W odniesieniu do decyzji nieostatecznej związanie organu treścią decyzji oznacza, że nie może on od dnia doręczenia decyzji do dnia, w którym upływa termin

⁴ Wyr. WSA w Warszawie z 9 lutego 2006 r., I SA/1001/15.

złożenia odwołania dokonywać jakichkolwiek czynności w rozstrzygniętej sprawie. Nie może on zatem przed upływem terminu do złożenia odwołania uchylić tej decyzji, zmienić ani wydać nowej decyzji w sprawie. Związanie decyzją oznacza, że organ nie może także uchylić się od tego związania. Podsumowując decyzja natychmiast wykonalna z mocy prawa podlega realizacji od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji stronie.

Stąd wypłacanie świadczeń przed doręczeniem decyzji uznaje się za nieprawidłowość.

Wobec powyższego wnosi się zastrzeżeń w przedmiotowym zakresie

5. Sposób i tryb postępowania w zakresie działań podejmowanych wobec dłużników alimentacyjnych na podstawie tytułu wykonawczego w przypadku bezskuteczności egzekucji.

Zgodnie z danymi pozyskanymi z Centralnej Aplikacji Statystycznej Gmina Namysłów posiadał na obszarze swojego działania 130 dłużników alimentacyjnych.

Weryfikacji poddano działania wobec 33 dłużników alimentacyjnych, w tym:

- 7 dłużników alimentacyjnych, dla których organem właściwym dłużnika i wierzyciela jest Burmistrz Namysłowa, a postępowania prowadzone są z urzędu,
- 15 dłużników alimentacyjnych, dla których organem właściwym wierzyciela jest Burmistrz Namysłowa, a organem właściwym dłużnika jest inna gmina,
- 11 dłużników alimentacyjnych, dla których organem właściwym dłużnika jest Burmistrz Namysłowa.

W poddanej kontroli dokumentacji ustalono, że:

- 1) zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy realizowany był obowiązek polegający na przeprowadzaniu wywiadu alimentacyjnego, w celu ustalenia sytuacji rodzinnej, dochodowej i zawodowej dłużnika alimentacyjnego, a także jego stanu zdrowia oraz przyczyn niełożenia na utrzymanie osoby uprawnionej, odbierano również od dłużników oświadczenie majątkowe. W 17 z 18 zweryfikowanych akt sprawy zawierały one pismo, którym organ właściwy wezwał dłużnika w celu przeprowadzenia wywiadu alimentacyjnego, niemniej 12 adresatów nie podjęło pism (wszystkie podwójnie awizowane) Skutecznie przeprowadzone wywiady odnotowano w aktach sprawy 4 dłużników alimentacyjnych;
- 2) zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy organ właściwy dłużnika przekazywał komornikowi sądowemu informacje mające wpływ na skuteczność prowadzonej

- egzekucji, w szczególności zawarte w wywiadzie alimentacyjnym oraz oświadczeniu majątkowym dłużnika alimentacyjnego;
- 3) w dwóch skontrolowanych przypadkach, zgodnie z art. 5 ust. 2 pkt 2 ustawy, gdy dłużnik alimentacyjny nie mógł się wywiązać ze swoich zobowiązań z powodu braku zatrudnienia, organ właściwy dłużnika informował właściwy powiatowy urząd pracy (zwanym dalej PUP) o potrzebie aktywizacji zawodowej dłużnika alimentacyjnego oraz zobowiązywał dłużnika do rejestracji w PUP, w dwóch innych przypadkach, na podstawie przeprowadzonego wywiadu Ośrodek powziął informację o zarejestrowaniu w PUP;
 - 4) zweryfikowano 6 spraw, w których zgodnie z art. 5 ust. 3 ustawy w przypadku, gdy dłużnik alimentacyjny uniemożliwił przeprowadzenie wywiadu alimentacyjnego lub odmówił złożenia oświadczenia majątkowego organ właściwy dłużnika wszczywał postępowanie dotyczące uznania dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych, niemniej, w jednej ze skontrolowanych spraw wydano decyzję o uznania dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych (decyzja z dnia 10 stycznia 2022 r. nr. DSS.533.136.2021.MS) mimo, iż z akt sprawy nie wynika, aby dłużnik został poinformowany o wszczęciu postępowania w tej sprawie, co narusza przytoczony art. 5 ust. 3 ustawy, zgodnie z którym dopiero po zaistnieniu okoliczności, w której dłużnik uniemożliwia przeprowadzenie wywiadu alimentacyjnego wszczywa się postępowanie w przedmiocie uznania go za uchylającego się od obowiązku alimentacyjnego, dlatego jako pisma inicjujące postępowanie nie można uznać wezwania dłużnika do stawienia się celem przeprowadzenia wywiadu alimentacyjnego. Niepowiadomienie strony o wszczęciu postępowania narusza również art. 61 § 4 k.p.a., który stanowi: o wszczęciu postępowania z urzędu lub na żądanie jednej ze stron należy zawiadomić wszystkie osoby będące stronami w sprawie. Z akt sprawy nie wynika, aby przed wydaniem decyzji organ I instancji zgodnie z art. 10 § 1 k.p.a. zawiadomił strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz możliwości zgłoszenia żądań. Przywołany przepis kreuje zasadę prawa, która jest integralną częścią przepisów regulujących procedurę administracyjną i obejmuje swoim wpływem interpretację i stosowanie wszystkich innych przepisów k.p.a. Z tego też względu należy przyjąć, cytując wyrok NSA z dnia 14 listopada 2006 r. (II OSK 1331/05, niepubl.), że „naruszenie takiej zasady jest naruszeniem wywołującym głębsze skutki w zakresie oceny poprawności

całego postępowania w sensie rozważenia, czy i na ile naruszenie norm proceduralnych mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy”. Zasada czynnego udziału stron ma więc fundamentalne znaczenie w toku postępowania administracyjnego. Zwraca się również uwagę, że naczelną zasadą postępowania administracyjnego jest zasada prawdy obiektywnej wyrażona w art. 7 k.p.a. Z zasady tej wynika obowiązek organu administracji publicznej wyczerpującego zbadania wszystkich okoliczności faktycznych dla prawidłowego ustalenia stanu faktycznego sprawy, co jest niezbędnym elementem właściwego zastosowania normy prawa materialnego. Tak więc organy administracji mają obowiązek dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnej sprawy na podstawie analizy całego materiału dowodowego i swoje stanowisko wyrazić w uzasadnieniu podjętej decyzji (por. wyrok NSA z 17 października 2001 r., sygn. I SA 1110/01). Realizację tej zasady zapewniają przede wszystkim przepisy normujące postępowanie dowodowe. Zgodnie z art. 77 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać materiał dowodowy, a więc podjąć ciąg czynności procesowych mających na celu zebranie całego materiału dowodowego i następnie go rozpatrzyć. Dokładne ustalenie stanu faktycznego możliwe jest tylko na podstawie wszystkich istotnych dowodów i poprzez wyjaśnienie wszystkich nasuwających się w sprawie wątpliwości. Spełnienie normy wynikającej z przepisu art. 8 k.p.a. wymaga prowadzenia postępowania administracyjnego w taki sposób, aby w szczególności w uzasadnieniu decyzji przekonać stronę, że jej stanowisko zostało poważnie wzięte pod uwagę, a jeżeli zapadło inne rozstrzygnięcie, to przyczyną tego są istotne powody oraz wskazanie ich w uzasadnieniu decyzji zgodnie z art. 107 § 3 k.p.a.;

- 5) zgodnie z art. 5 ust. 3a ustawy nie wydawano decyzji o uznaniu dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych, jeżeli przez okres ostatnich 6 miesięcy dłużnik wywiązywał się w każdym miesiącu ze zobowiązań alimentacyjnych w kwocie nie niższej niż 50% kwoty bieżąco ustalonych alimentów. Ponadto w jednej z poddanej kontroli teczek zweryfikowano decyzję z dnia 17 stycznia 2022 r. nr. DŚS.533.143.2021 w sprawie umorzenia decyzji o uznania dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się, gdyż w toku postępowania ustalono, że w okresie ostatnich 6 miesięcy dłużnik dokonywał w każdym miesiącu wpłaty min. 50% kwoty zasądzonych alimentów – zweryfikowana w tej sprawie dokumentacja nie budzi zastrzeżeń;

- 6) zgodne z art. 5 ust. 3b ustawy, tj. jeżeli decyzja o uznaniu dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych stała się ostateczna, organ właściwy dłużnika:
 - a) składał wniosek o ściganie za przestępstwo określone w art. 209 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. z 2021 r. poz. 2345 i 2447) - 2 przypadki,
 - b) po uzyskaniu z centralnej ewidencji kierowców informacji, że dłużnik alimentacyjny posiada uprawnienie do kierowania pojazdami, skierował wniosek do starosty o zatrzymanie prawa jazdy dłużnika alimentacyjnego wraz z odpisem tej decyzji – 1 przypadek;
- 7) zgodnie z art. 5a ust. 2 ustawy w przypadku, gdy dłużnik alimentacyjny uniemożliwił przeprowadzenie wywiadu organ właściwy dłużnika nie informował właściwego powiatowego urzędu pracy o potrzebie aktywizacji zawodowej dłużnika alimentacyjnego ani nie wszczynał postępowania dotyczącego uznania dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych, ponieważ decyzja o uznaniu dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych pozostawała w mocy;
- 8) zgodnie z art. 6 ustawy organ właściwy dłużnika informował organ właściwy wierzyciela oraz komornika sądowego o podjętych działaniach wobec dłużnika alimentacyjnego oraz o ich efektach;
- 9) zgodnie z art. 27 ust. 7 ustawy organ właściwy wierzyciela przekazywał dłużnikowi alimentacyjnemu, o ile jego adres zamieszkania był znany, oraz organowi właściwemu dłużnika informację o przyznaniu osobie uprawnionej świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz o obowiązku zwrotu wraz z odsetkami należności z tytułu świadczeń z funduszu alimentacyjnego wypłacanych osobie uprawnionej oraz informację o wysokości zobowiązań dłużnika alimentacyjnego wobec Skarbu Państwa z tytułu:
 - a) wypłaconych osobie uprawnionej świadczeń z funduszu alimentacyjnego na podstawie ustawy,
 - b) wypłaconych osobie uprawnionej na podstawie ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej (Dz.U. 2005 nr 86 poz. 732) zaliczek alimentacyjnych,
 - c) wypłaconych na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym (Dz. U. z 1991 r. poz. 200, z późn. zm.) świadczeń z funduszu alimentacyjnego;

- 10) zgodnie z art. 27 ust. 7a ustawy organ właściwy wierzyciela przekazywał organowi właściwemu dłużnika informacje o zobowiązaniach wynikających z tytułu:
- a) należności z tytułu świadczeń z funduszu alimentacyjnego wypłaconych osobie uprawnionej na podstawie ustawy - do ich całkowitego zaspokojenia,
 - b) należności powstałe z tytułu zaliczek alimentacyjnych wypłaconych osobie uprawnionej na podstawie ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej - do ich całkowitego zaspokojenia;
- 11) zweryfikowano również wydaną przez organ I instancji decyzję dot. umorzenia przez organ właściwy wierzyciela należności (Załącznik nr.6), o których mowa w art. 30 ust. 2 ustawy. Postępowanie wszczęto na wniosek dłużnika alimentacyjnego. Po rozpoznaniu sytuacji dłużnika oraz przeprowadzeniu wywiadu środowiskowego, uwzględniając trudną sytuację rodzinną i majątkową dłużnika, stan jego zdrowia, podeszły wiek oraz fakt, że część zadłużenia została już spłacona w dniu 28 października 2022 r. wydano decyzję nr DŚS.531.42.2022.MS, mocą której organ orzekł o umorzeniu w całości należności z tytułu zaliczki alimentacyjnej w łącznej kwocie 2.325,69 zł. Jako podstawę prawną decyzji wskazano art. 41 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2022 r. poz. 1205) oraz art. 104 k.p.a.

Z ustaleń zespołu kontrolnego wynika, że Ośrodek realizował wynikających z ustawy działań wobec dłużników alimentacyjnych. Niemniej, wnosi się zastrzeżenia w przedmiocie nie powiadomienia strony o wszczętym postępowaniu dot. uznania dłużnika alimentacyjnego za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych.

6. Stan zadłużenia dłużników alimentacyjnych, w stosunku, do których jednostka kontrolowana jest organem właściwym wierzyciela, wysokość odzyskanych środków oraz przekazywanie informacji o zobowiązaniach dłużnika alimentacyjnego do wszystkich istniejących biur informacji gospodarczej znajdujących się w wykazie.

Inspektor w Dziale Świadczeń Społecznych, realizujący w Gminie Namysłów zadania wynikające z ustawy złożył oświadczenie następującej treści (Załącznik 3): *Oświadczam, że stan zadłużenia dłużników alimentacyjnych jest przekazywany regularnie do biur informacji gospodarczej. Jednocześnie informuję, że z powodów technicznych nie ma możliwości wygenerowania odpowiedniego potwierdzenia z systemu do obsługi funduszu alimentacyjnego.*

Z przedłożonych danych (Załącznik nr 4) wynika, że na dzień 28 listopada 2022 r. stan zadłużenia dłużników alimentacyjnych w Gminie Namysłów wynosił **10 652 600,20 zł.**

Od dłużników alimentacyjnych na dzień 28 listopada 2022 r. wyegzekwowano 412 538,19 zł, w tym:

- 142 375,28 zł – 60% należność do budżetu państwa;
- 94 916, 84 zł – 40% dochód własny gminy;
- 165 605,01 zł – odsetki;
- 4 820,**43** zł – należność z zaliczek alimentacyjnych - do budżetu państwa;
- 4 820,**63** zł – należność z zaliczek alimentacyjnych – do budżetu gminy.

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej (Dz.U. Nr 86, poz. 732 z późn. zm.) 50% wyegzekwowanych od dłużnika należności z tytułu wypłaconej zaliczki alimentacyjnej stanowi dochód własny gminy, natomiast pozostałe 50% tej kwoty stanowi dochód budżetu państwa, tak więc dochód budżetu państwa i dochód własny gminy z tytułu zwróconych lub wyegzekwowanych należności w wysokości zaliczek wypłaconych osobie uprawnionej, powiększonej o 5%, winny być równe. Jak wynika z przedłożonych danych (Załącznik nr 4) kwota stanowiąca dochód własny gminy jest wyższa o 0,20 zł.

Mając powyższe na uwadze wnosi się zastrzeżeń w przedmiotowym zakresie.

7. Realizacja obowiązku przekazania 60% odzyskanych od dłużnika alimentacyjnego środków do Budżetu Państwa oraz sposób wykorzystania 40% odzyskanych od dłużnika alimentacyjnego środków.

Na podstawie analizowanej dokumentacji ustalono, że Burmistrz Namysłowa wywiązuje się z wynikającego z art. 27 ust. 4 ustawy obowiązku, przekazywania Wojewodzie Opolskiemu – stanowiących dochód budżetu państwa – 60% kwot (wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie) należności wyegzekwowanych od dłużników alimentacyjnych z tytułu świadczeń wypłaconych z funduszu alimentacyjnego osobie uprawnionej.

Dyrektor Ośrodka oświadczył (Załącznik nr.5): *w związku z działaniami jakie tut. organ podejmuje względem dłużników i prowadzi postępowania 40% wypracowanych dochodów Gminy Namysłów nie przekazuje do Ośrodka Pomocy Społecznej. Niemniej jednak Gmina Namysłów rekompensuje ww. środki w ramach innych rozdziałów.* Należy jednak nadmienić, że Dyrektor Ośrodka, któremu powierzono realizację działań wobec dłużników alimentacyjnych, nie był w stanie określić bliżej, przedmiotowych „innych rozdziałów”. Jest to naruszenie art. 27 ust. 6 ustawy, który stanowi: *Uzyskane przez gminę organu właściwego wierzyciela, o którym mowa w ust. 3a, dochody, o których mowa w ust. 4, przeznacza się w szczególności na pokrycie kosztów podejmowania działań wobec dłużników alimentacyjnych.*

Wobec powyższego wnosi się zastrzeżeń w przedmiotowym zakresie.

III. Zakres, przyczyny i skutki stwierdzonych nieprawidłowości:

W trakcie kontroli stwierdzono:

1. Uchybienia polegające na:

- 1) oznaczaniu na wnioskach o ustalanie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Namysłowie jako organu właściwego, co stanowi naruszenie art. 2 pkt 10 w związku z art. 12 ust. 1 ustawy,
- 2) nie zakładaniu metryki sprawy co jest naruszeniem art. 66a § 1 k.p.a.,
- 3) powoływaniu w podstawach prawnych decyzji jedynie tytułu rozporządzenia, bez wskazania określonego w nim przepisu, co narusza art. 107 § 1 k.p.a.

2. Nieprawidłowości polegające na:

- 1) udostępnianiu i przyjmowaniu od stron oświadczeń o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania w dniu złożenia wniosku o pomoc, co stanowi naruszenie art. 127a k.p.a.,

- 2) przeznaczaniu 40% należności wyegzekwowanych od dłużników alimentacyjnych z tytułu świadczeń wypłaconych z funduszu alimentacyjnego, stanowiących dochód własny gminy organu właściwego wierzyciela, niezgodnie z art. 27 ust. 6 ustawy,
- 3) przekazywaniu do budżetu państwa należności wyegzekwowanych od dłużników alimentacyjnych z tytułu zwróconych lub wyegzekwowanych należności w wysokości zaliczek wypłaconych osobie uprawnionej, niezgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej,
- 4) uzasadnianiu decyzji administracyjnych w sposób niewyczerpujący wymogów art. 107 § 3 k.p.a.,
- 5) braku zawiadomienia o wszczęciu postępowania w przedmiocie uznania dłużnika za uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych, co stanowi naruszenie art. 5 ust. 3 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów w zw. z art. 61 § 4 oraz art. 10 § 1 k.p.a.

Nieprawidłowości stwierdzone w trakcie kontroli powstały w związku z:

- 1) niedostatecznym nadzorem Dyrektora Ośrodka nad realizowanymi zadaniami;
- 2) niewłaściwym stosowaniem przepisów prawa procesowego przez osoby prowadzące postępowania w zakresie ustalania prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego;
- 3) niewłaściwym stosowaniem przepisów prawa materialnego przez osoby prowadzące postępowania wobec dłużników alimentacyjnych;
- 4) niewłaściwym stosowaniem przez organ właściwym przepisów ustawy oraz ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej w zakresie dysponowania wyegzekwowanymi od dłużników alimentacyjnych należnościami.

IV. Informacja o zastrzeżeniach zgłoszonych do projektu wystąpienia pokontrolnego i wyniku ich rozpatrzenia:

Jednostka kontrolowana nie wniosła zastrzeżeń do projektu wystąpienia pokontrolnego

V. Zalecenia lub wnioski dotyczące usunięcia nieprawidłowości lub usprawnienia funkcjonowania jednostki kontrolowanej:

W związku ze stwierdzonym uchybieniem i nieprawidłowością, na podstawie art. 46 ust. 3 pkt 1 ustawy o kontroli w administracji rządowej

zalecam:

- 1) zapewnienie prawidłowego wykonywania zadań realizowanych na podstawie ustawy, poprzez zwiększenie nadzoru Dyrektora Ośrodka nad zadaniami realizowanymi przez pracowników ośrodka;
- 2) wydawanie decyzji administracyjnych zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 107 k.p.a.;
- 3) prowadzenie postępowań wobec wierzycieli jak i dłużników alimentacyjnych zgodnie z zasadami wynikającymi z ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów oraz k.p.a.;
- 4) przeznaczanie 40% należności wyegzekwowanych od dłużników alimentacyjnych z tytułu świadczeń wypłaconych z funduszu alimentacyjnego, stanowiących dochód własny gminy organu właściwego wierzyciela, w szczególności na pokrycie kosztów podejmowania działań wobec dłużników alimentacyjnych. zgodnie z art. 27 ust. 6 ustawy;
- 5) przekazywanie do budżetu państwa należności, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej w sposób zgodny z dyspozycją art. 12 ust. 2 tej ustawy.

VI. Na podstawie art. 49 oraz art. 46 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej, proszę o przekazanie pisemnej informacji o sposobie wykonania zaleceń, wykorzystaniu wniosków lub przyczynach ich niewykorzystania, o podjętych działaniach lub przyczynach ich niepodjęcia, albo o innym sposobie usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego dokumentu.

VII. Zgodnie z art. 48 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej od wystąpienia pokontrolnego nie przysługują środki odwoławcze.

Z up. Wojewody Opolskiego

Mieczysław Wojtaszek

Dyrektor

Wydział Zdrowia i Polityki Społecznej